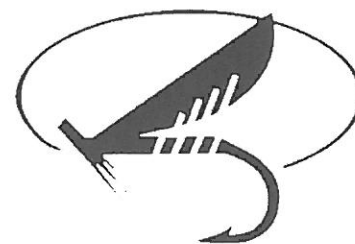


23.1.2014

Maa- ja metsätalousministeriö
kirjaamo@mmm.fi

Pekka Lindblad
Helsingin Perhokalastajat ry.
helsinginperhokalastajat@gmail.com



Helsingin Perhokalastajat ry.

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖLLE

ASIA: HELSINGIN PERHOKALASTAJAT RY:N KANNANOTTO KALASTUSLAIN UUDISTUKSEEN

Helsingin Perhokalastajat ry. (jäljempänä "Helsingin Perhokalastajat") on Helsingin suurin perhokalastusseura. Se on aktiivinen yhdistys, jonka viikoittaisissa kerho-illoissa, vuotuisilla kalaretkillä sekä muissa tapahtumissa yhdistyksen jäsenet oppivat uutta perhokalastuksesta, olivatpa he harrastuksessaan pitkälle ehtineitä tai vasta-alkajia. Yhdistys pyrkii myös tekemään perhokalastusta tunnetuksi suuren yleisön keskuudessa ja järjestää erilaisia yleisötapahtumia. Perhokalastukseen liittyvien taitojen, tiedon ja kulttuurin opettamisen lisäksi Helsingin Perhokalastajat ovat profiloituneet myös kotikaupunkinsa kalakantojen suojelussa. Yhdistys on tehnyt muun muassa monivuotista ja sitkeää talkootyötä yhteistyössä Virtavesien hoitoyhdistyksen kanssa Helsingin Talissa virtaavan Mätäjoen kunnostamiseksi äärimmäisen uhanalaisen meritaimenen lisääntymisalueeksi.

Helsingin Perhokalastajat antaa tukensa kalastuslain uudistamiselle. Voimassa oleva laki on monessa suhteessa päivittämisen tarpeessa. Helsingin Perhokalastajista onkin hyvä, että hallitus on ryhtynyt toimiin lain kokonaisuudistamiseksi. Yhdistys haluaa kuitenkin kunnioittavasti lausua maa- ja metsätalousministeriölle kannanottonsa tietyistä uuden kalastuslain säätämiseen tähtäävän hallituksen esityksen 4.12.2013 päivätyn luonnoksen kohdista (jäljempänä "esitysluonnos"), jotka sen käsityksen mukaan tulisi muotoilla toisin, jotta ne vastaisivat paremmin lain tarkoitusta ja sille asetettuja tavoitteita.

ESITYKSESTÄ YLEENSÄ

Istutuskeskeisyydestä luontaiseen lisääntymiseen sekä nojautuminen tutkimustietoon

Helsingin Perhokalastajat katsovat esitysluonnoksen yleisperustelut lähtökohtaisesti oikeiksi. Niiden mukaan tulee siirtyä istutuskeskeisestä kalakantojen hoidosta luontaisen lisääntymisen tukemiseen. Kuten esitysluonnoksessa todetaan, istutusten taloudellisen tuottavuuden vaatimus on täytynyt vain harvoin. Sellainen periaate, jonka mukaan kalastus kohdistuu vain pyyntivahvoihin kalakantoihin ja elinkierron kannalta sopivimpiin ikä- ja kokoluokkiin, on kannatettava. Helsingin Perhokalastajat haluavat huomauttaa, että näiden periaatteiden toteuttaminen ei pelkästään parantaisi kalakantoja ja alentaisi hoitokustannuksia istutustarpeen vähentymisen myötä, vaan kasvattaisi myös kaikkien kalastajaryhmien saalismahdollisuuksia.

Helsingin Perhokalastajat puoltavat myös esitysluonnoksen yleisperusteluiden toteamusta siitä, että kalastuksen säätelyn tulee perustua tutkimus- ja seurantatietoihin. Tämä on selkeä parannus nykytilaan.

Uusi määritelmä vaelluskalavesistöstä on tervetullut, mutta jäätömyyskriteeri on ongelma

Helsingin Perhokalastajat kannattaa esitysluonnoksen uutta määritelmää "vaelluskalavesistön koski- ja virta-alueesta", joka korvaisi nykyisen "lohi- ja siikapitoisen vesistön koski- ja virtapaikan". Uuden virtaveden määritelmä (vesi virtaa silmin havaittavasti alavirtaan, virtapaikan ylävesi on alavettä

ylempänä, vesialue pysyy talvisin sulana tai heikkojäisenä) on pääosin hyväksyttävä ja tuonee suojelun piiriin myös kalakantojen kannalta tärkeitä virtavesien nivamaisia alueita. Määritelmän soveltaminen jää kuitenkin epäselväksi: pitääkö kaikkien edellä mainittujen kriteerien täytyä vai riittääkö niistä vain yksi tai muutama?

Helsingin Perhokalastajat esittävät, että uudessa laissa nivat sekä koski- ja virta-alueet olisivat automaattisesti ”vaelluskalavesistön koski- ja virta-alueita”, eikä niille tarvitsisi erikseen tätä statusta anoa.

Kalastussäätelyä edistävä vaelluskalojen määritelmä tarpeen

Esitysluonnoksessa vaelluskaloiksi määritellään lohen, järvilohen, ankeriaan, nahkiaisen, toutaimen, taimenen, nieriän, harjuksen ja siian vaeltavat kannat. Esitysluonnoksessa todetaan edelleen, että näiden kalojen erityisen arvon ja elinkierron erityispiirteiden vuoksi kalastusrajoitusten asettamisen kynnys olisi matalampi kuin muiden kalojen tapauksessa.

Helsingin perhokalastajat pitävät näitä linjauksia oikeina. On silti huomautettava, että esimerkiksi taimenista on usein mahdotonta tietää, onko kyseessä paikallinen vai vaeltava yksilö. Yksittäinen taimen saattaa eri elämänvaiheissaan muuttaa rooliaan paikallisesta vaeltavaksi tai päinvastoin. Tästä syystä yleislähtökohdaksi tulisi ottaa näiden kalojen pääsääntöinen vaelluskalaominaisuus ja sen mukaisesti alhaisempi suojelukynnys.

ESITYSLUONNOKSEN YKSITYISKOHTAISISTA PERUSTELUISTA

4 §. Määritelmät

Säädettävässä kalastuslaissa tulisi olla oma määritelmänsä kalastusoppaille, jotka toteuttavat opastettuja kalastusretkiä elinkeinotoimintana. Kalastusoppaat tulisi tunnustaa kasvavaksi ryhmäksi kalastusalan elinkeinonharjoittajia, jotka tarvitsevat toimintaansa varten kalastusluvut ja ovat omalta osaltaan oikeutettuja kalastusalan elinkeinotukiin. Helsingin Perhokalastajat uskovat kalastusopaselinkeinon tunnustamisella ja tukemisella olevan niin matkailullisia, sosioekonomisia kuin myös työllistäviä vaikutuksia.

13 §. Alueellinen lupa kaupallisen kalastuksen harjoittamiseen

Esitysluonnoksen mukaan ELY-keskus voisi myöntää kaupalliselle kalastajalle enintään viiden vuoden määräajaksi luvan kaupallisen kalastuksen harjoittamiseen tietyin edellytyksin vastoin kalastusoikeuden haltijoiden tahtoa.

Helsingin Perhokalastajat katsovat, ettei ELY-keskuksille tule antaa oikeutta myöntää kaupallisille kalastajille lupaa kalastaa vastoin kalastusoikeuden haltijoiden tahtoa. Kaupallisessa kalastuksessa on kysymys massiivisesta ja raha-arvoltaan merkittävästä kalavarojen käytöstä. Kalastusoikeuden haltijoille tulee jättää perustuslain 15 §:n mukainen oikeus käyttää omaisuuttaan myös siten, että kalastusoikeuden haltija päättää rauhoittaa vesialueensa kalastukselta.

Mikäli ELY-keskuksille kuitenkin halutaan antaa valta tällaisten lupien myöntämiseen, on ELY-keskukset velvoitettava selvittämään seurantatutkimuksella kaupallisen kalastuksen vaikutus kalakantoihin ja keskeyttämään kalastus välittömästi, jos se ei ole ekologisesti kestävä, myös alkuperäisen luvan määrääjän sisällä. ELY-keskuksen tulisi myös valvonnalla varmistaa, että kaupalliset kalastajat noudattavat lupaehtoja. ELY-keskuksen on myös pyydettävä kalastusalueilta vuosittain lausunto kaupallisen kalastuksen vaikutuksesta kalakantoihin ja sen aiheuttamasta häiriöstä muille kalastajille ja vesillä liikkujille.

Oikeudenhaltijan tahdon vastaisen luvan tulisi johtaa lunastusmenettelyyn, jossa oikeudenhaltijalle määrättäisiin korvaus.

18 §. Alueellinen lupa kalastusopastointaan

Helsingin Perhokalastajien näkemyksen mukaan kalastusopastointia tulee kehittää, tukea ja vahvistaa Suomessa. Kalastusopastointaan annetun alueellisen luvan lupaehtojen tulee perustua kestävien kalakantojen edistämiseen. Siten perusteluna lupaehtoisissa annetulle rajoitukselle ei tulisi olla vain ammattikalastuksen toimintaedellytysten turvaaminen.

Virtavesiin ei kuitenkaan tule myöntää kalastusopaslupia lohen ja taimenen rauhoitusaikana.

Lupia myöntäessä tulisi huomioida alueella toimivien kalastusoppaiden määrä ja toiminta-alue siten, ettei opastointia keskity kestävästi vain tiettyihin paikkoihin, vaan esimerkiksi rannikolla hajautuu kattamaan tasaisesti koko rannikon.

25 §. Kalatalousalueen yleiskokous

On erittäin myönteistä, että esitysluonnoksen mukaan valtakunnalliset ympäristöjärjestöt saisivat lähettää kalastusalueiden yleiskokouksiin asiantuntijaedustajan.

Kalastusopastoinnin tunnustamiseksi ja tukemiseksi valtakunnallisten ympäristöjärjestöjen lisäksi vastaavana tahona tulisi ottaa huomioon Suomen Kalastusopaskilta kalastusoppaiden valtakunnallisena edustusjärjestönä.

34 §. Valtakunnalliset kalavarojen hoitosuunnitelmat

Kalastuspolitiikasta on Helsingin Perhokalastajien näkemyksen mukaan Suomessa puuttunut suunnitelmallisuus ja pitkäjänteisyys. Siten on myönteistä, että laissa säädettäisiin valtakunnallisen kalavarojen hoitosuunnitelman laatimisesta, jonka toteuttamista käyttö- ja hoitosuunnitelmilla ei saisi vaikeuttaa.

Valmistelusta ja vahvistamisesta tulisi maa- ja metsätalousministeriön sijaan olla vastuussa ympäristöministeriö. Ympäristöministeriölle ja esimerkiksi Suomen ympäristökeskukselle tulisi ainakin antaa vahva rooli valtakunnallisen hoitosuunnitelman valmistelussa. Rooli tulisi vahvistaa laissa.

35 §. Velvoite käyttö- ja hoitosuunnitelman laatimiseksi

Käyttö- ja hoitosuunnitelmien tulisi edistää kaupallisten- sekä vapaa-ajankalastuksen toimintaedellytysten lisäksi myös kalastusmatkailua edistämällä kalastusopastoinnin toimintaedellytyksiä.

37 §. Käyttö- ja hoitosuunnitelman hyväksyminen

Helsingin Perhokalastajat katsoo hyväksi, että ELY-keskus hyväksyy käyttö- ja hoitosuunnitelmat sekä voi palauttaa suunnitelman tarvittaessa uudelleen valmisteltavaksi, mikäli kunnollisia suunnitelmia ei kalatalousalueen toimesta synny. ELY-keskuksen toimivallan yhdessä kalatalousalueelle tarkoitettujen varojen pidätysoikeuden kanssa voi toivoa vaikuttavan positiivisesti ao. suunnitelmien laatuun ja oikea-aikaisuuteen.

39 §. Käyttö- ja hoitosuunnitelman toimeenpanon valvonta

ELY-keskuksella tulee olla tehokkaat välineet myös käyttö- ja hoitosuunnitelmien toimeenpanon valvontaan. Siten on hyvä, että ELY-keskus voisi hallituksen esityksen mukaan pidättäytyä maksamasta kalatalousalueelle esitysluonnoksen 81 §:ssä tarkoitettuja määrärahoja, kunnes toimeenpanoon on ryhdytty. Tulkinnanvaraista vaatimusta siitä, että laiminlyönnin tulee tapahtua siten, että alueen kalakantojen elinvoimaisuus vaarantuu, ei kuitenkaan tulisi asettaa. Sanktion tulisi seurata jo käyttö- ja hoitosuunnitelmasta poikkeamisesta, huolimatta siitä voidaanko vaarantumista vielä osoittaa.

Myös teettämishukkaa suhteessa vesialueen omistajaan on pidettävä myönteisenä.

49 §. Kaupalliseen kalastukseen tarkoitetut pyydykset ja pyyntimenetelmät

On hyvä, että vain kaupalliset kalastajat saavat käyttää kaupalliseen kalastukseen tarkoitettuja pyydyksiä kuten troolia ja isorysää sekä lakiehdotuksessa mainittuja merellä käytettäviä koukkupydyksiä.

Helsingin Perhokalastajat katsoo edelleen positiiviseksi sen, että vapaa-ajan kalastajien koukku- ja verkkomääriä rajoitetaan. Rajoitusten tulisi ehdottomasti olla voimassa vapaa-ajankalastuksen osalta myös yksityisvesillä, eikä vain yleisellä vesialueella ja talousvyöhykkeellä.

Lisäksi rajoitusta 300 verkkometristä on pidettävä ylimitoitettuna. Vapaa-ajan kalastajat eivät edes voi myydä saalistaan, lukuun ottamatta esitysluonnoksen 90 §:ssä mainittua oikeutta myydä pieniä suoraan lopulliselle kuluttajalle myytäviä eriä. Siten suuren verkkomäärän voidaan katsoa kannustavan kalasaaliin luvattomaan myyntiin, joka siten ruokkii harmaata taloutta. Lisäksi vastuuttomasti käytettynä verkot ovat vaaraksi kalakannoille. 300 verkkometrillä on mahdollista sulkea laajojakin vesialueita kalojen luonnolliset kulkureitit katkaisten.

Vapaa-ajankalastajien suurimmaksi sallituksi verkkomääräksi pitäisi säätää kaikilla vesillä 120 metriä. Lakiluonnoksen ilmaus, jonka mukaan ammattimaisia pyydyksiä saavat käyttää myös kaupallisten kalastajien ”lukuun toimivat”, on liian epätarkka ja voi johtaa väärinkäyttöksiin. Kaupalliseen kalastajaan työntekijäsuhteessa oleva olisi selvempi ilmaus.

49 §. Häiriön välttäminen

Kalastusta harjoittaessa ei tietenkään tule aiheuttaa haittaa tai häiriötä. Laissa rannan omistajan - määrityksen sijaan tulisi kuitenkin käyttää rakennetun rannan omistaja, haltija tai käyttäjä - määritysmää. Rakentamattoman rannan läheisyydessä kalastamisesta ei voine syntyä rannan maanomistajalle mitään merkittävänä pidettävää haittaa tai häiriötä.

52 §. Kalastuksen rajoittamista koskeva asetuksenantovaltuus, sekä;

64 §. Kalastuksen rajoittaminen vaelluskalojen kulun turvaamiseksi

Kyseisissä ehdotusluonnoksen kohdissa annetaan mahdollisuus asetuksessa asettaa velvoitteet erilaisina eri kaupallisten kalastajien ryhmiin kuuluville kalastajille. Siten, vaikka esitysluonnoksen 52 §:ää on luettava niin, että esimerkiksi, jos asetuksella kielletään tiettyä sukupuolta olevien kalojen saaliiksi ottaminen, olisi tällainen kielto kohdistettavissa vain yhteen kaupallisten kalastajien ryhmään, kun toinen voitaisiin vapauttaa vastaavasta rajoituksesta. Helsingin Perhokalastajat katsovat, ettei tällaista vaihtoehtoa poiketa kalakohtaisista rajoituksista yhden kaupallisten kalastajien ryhmän eduksi tule mahdollistavaa. Kalastusrajoitusten tarkoitus ei toteudu, jos osa kaikkein tehokkaimpia pyydyksiä käyttävistä ammattikalastajista jätetään niiden ulkopuolelle.

52 §. Kalastuksen rajoittamista koskeva asetuksenantovaltuus, sekä;

53 §. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimivalta rajoittaa kalastusta

Helsingin Perhokalastajat katsoo riittämättömäksi, että laki annettuna esitysluonnoksen mukaisena antaisi suojaa kalakantojen heikentymiseltä. Sen tulisi antaa myös paremmat välineet kalakantojen vahvistamiseen, eikä vain niiden vesialueiden suojaamiseen, jotka ovat keskeisiä kalalajin tai -kannan lisääntymisen kannalta. Kalastusta on voitava säännellä myös silloin, kun tavoitteena on esimerkiksi kalojen keskikoon nostaminen, jotta lisääntymisikäisiä ja -kokoisia emokaloja riittäisi vesialueilla.

54 §. Yleiskalastusoikeuksien rajoittaminen

Esitysluonnoksen 54 §:ssä ELY-keskukselle annettavaa valtaa rajoittaa onkimista, pilkkimistä ja viehekalastusta kaupallisessa tai muussa erityisessä tarkoituksessa tehtyjen kala- tai rapuistutusten taloudellisen hyödyntämisen turvaamiseksi tulisi rajoittaa vain esitysluonnoksen 54 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa esimerkkinä mainittuihin tilanteisiin, joissa vesistöön istutetaan osana

kalastusmatkailutoimintaa tai muuta virkistyskalastusta esimerkiksi pyyntimittaisia kaloja. Toinen vastaava tilanne, voisi olla sellainen, jossa kalastusmatkailuyrittäjä silmällä pitäen tulevaa elinkeinotoimintaansa istuttaisi vesistöön kaloja joko mäti tai pienpoikasistutuksin, jolloin istutuskantaa suojattaisiin, kunnes alueelle muodostuisi elinvoimainen kalakanta.

Onkimisen, pilkkimisen ja viehekalastuksen rajoittamista ei tule tehdä sellaisenaan, kuten nyt esitysluonnoksessa mahdollistetaan, kaupallisessa tarkoituksessa tehtyjen kalaistutusten hyödyntämisen turvaamiseksi. Kaupallinen tarkoitus -termi jättää auki sen, voiko sen piiriin kuulua myös ammattikalastus, joka kohdistuisi myös muihin vesialueen kaloihin ainakin sivusaaliiden muodossa. Siten vesistöissä ei tulisi kieltää kalastusta onkien, pilkkien tai viehekalastaen jos pyydyskalastus tehokkaampana pyyntimuotona sallitaan.

55 §. Kalojen rauhoitus

On hyvä, että kalalaji tai -kanta voidaan koko maassa asetuksella rauhoittaa ja kieltää sen kalastukseen liian tehokkaasti soveltuvat pyydykset rauhoitusalueella. Asetuksenantovaltuutta tulisi myös aktiivisesti käyttää. Mitään kalastuslupia ei tulisi kuitenkaan myöntää vaelluskalavesistön koski- ja virta-alueille lohikalojen lisääntymisaikana loka-marraskuussa.

56 §. Kalojen pyyntimitat

On hyvä, että ala- ja ylämitoista sekä verkkojen silmäkokorajoituksista voidaan säätää asetuksella koko maassa. Asetuksenantovaltuutta tulisi myös aktiivisesti käyttää.

69 §. Kalastaminen puroissa

Helsingin Perhokalastajat katsoo, että on oikein kieltää seisovat ja kiinteät pyydykset vesilain määrittelemässä puroissa. Kuitenkin myös katiska pitäisi kieltää. Purojen lisäksi seisovat pyydykset katiskaa lukuun ottamatta pitäisi kieltää pienehköissä, alle 10 m³/s virtaaman joissa ja purojen lampilaajentumissa.

Esitysluonnoksen kohdan yksityiskohtaisissa perusteluissa purot mainitaan tärkeiksi esim. "purotaimenille". Ilmausta tulisi täsmentää. Purot ovat kaikille taimenkannoille tärkeitä lisääntymis- ja poikasalueita.

74 §. Istutettavien kalojen merkintä

Helsingin perhokalastajat tukevat siirtymistä istutusperustaisesta kalakantojen hoidosta luonnonlisääntymiseen. Esitysluonnoksessa todetaan oikein, että istukkaat lisäävät myös luonnonkaloihin kohdistuvaa kalastuspainetta ja sekoittavat luonnonkalojen biologista perimää. Istukkaiden määrääminen merkittäviksi on hyvä asia.

78 §. Kalastonhoitomaksu ja sen tarkistaminen

Helsingin Perhokalastajat pitää hyvänä, sitä että lupamaksuja ensinnäkin yksinkertaistetaan poistamalla ns. läänijako ja toisekseen, että ne säädettäisiin koskemaan kaikkia 18-vuotta täyttäneitä. Tätä on pidettävä vähintäänkin reiluna, koska aiemmin kalastusneuvoston kalastonhoitomaksusta vapautettu ryhmä on myös oletettavimmin se ryhmä jolla on eniten aikaa kalastaa. Ehdotettua vuosimaksua on myös pidettävä varsin kohtuullisena ottaen huomioon, että se kattaa koko maan ja tarjoaa hyvin monipuoliset harrastusmahdollisuudet vapaa-ajan kalastajille. Maksu voisi olla jopa korkeampi. Maksuthan tulevat takaisin kalastajille itselleen kalavesiin ja kalastoon sijoitettuina panoksina. On hyvä, että maksua korotetaan tulevaisuudessa inflaatiokorotuksin.

82 §. Maksuvarojen jakaminen

Helsingin Perhokalastajat pitää positiivisena ehdotusta siitä, että Maa- ja metsätalousministeriö sekä ELY-keskus voi asettaa tulostavoitteita varojen käyttöä koskien sekä ehtoja varojen saajille. Tämän voinee katsoa edesauttavan varojen asianmukaista ja kalakantoja hyödyttävää käyttöä.

86 §. Rekisteröityminen, sekä;

87 § Kaupallisten kalastajien ryhmät

Kaupallisten kalastajien rekisteriin pääsyn ehdoiksi on määritelty mm. EU-kansalaisuus sekä ilmoittautuminen alkutuottajaksi. 1- luokan ammattikalastajaksi haluavalta uudelta yrittäjältä vaaditaan lisäksi liiketoimintasuunnitelma. Kolmantena toimintavuotena täytyy kalastuksesta saadun liikevaihdon ylittää 8500 e. Helsingin Perhokalastajat katsovat ehtojen olevan liian helppoja täyttää. Kun ala on vahvasti yhteiskunnan tukema voi liian löysistä kriteereistä syntyä väärinkäytösmahdollisuuksia.

88 §. Kaupallisia kalastajia koskevan rekisteröinnin voimassaolo ja päättymisen

Helsingin Perhokalastajat katsovat hyväksi, että esitysluonnoksen mukaisesti vähintään 3 vuoden välein tarkistettaisiin, ketkä rekisteriin merkityistä täyttävät edelleen tarkastusajankohtana kulloinkin voimassaolevat vaatimukset.

89 §. Saaliiden ilmoittamisvelvollisuus

Myös sisävesien kaupalliset kalastajat pitää velvoittaa ilmoittamaan saaliinsa, ei vain tarvittaessa. Tietoa on saatava verotusta varten ja koska saaliilla on suuri vaikutus kalakantoihin.

90 §. Saaliin ensimyynti

On hyvä, että kalan ensimyyntioikeus on kaikilla vesillä pääsääntöisesti vain kaupallisilla kalastajilla.

Vapaa-ajan kalastajien vähäinen myynti suoraan kuluttajille voidaan sallia, mutta esitysluonnoksen mukaista viittä kiloa päivää kohden on pidettävä liian suurena määränä. Esimerkiksi kuukaudessa olisi mahdollista myydä jo 150 kiloa kalaa. Kuhan kohdalla tämä tarkoittaisi jo 4 500 euron kuukausituloa bruttona laskettuna maltillisella kuhafileen 30 euron kilohinnalla. Tällaiset ansaintamahdollisuudet ovat omiaan ruokkimaan harmaata taloutta ja vahingoittavat pahimmassa tapauksessa kalakantoja merkittävästi. Myynti pitäisi rajata 5 kiloon viikossa.

133 §. Aikaisemmin saatu oikeus pyydyksen pitämiseen kalaväylässä

Helsingin Perhokalastajat esittää, että aikaisemmin saatujen oikeuksien pysyttämisen sijaan valtion tulisi lunastaa sanotut oikeudet suoraan lain tullessa voimaan.

Helsingissä, 23. päivänä tammikuuta 2014

HELSINGIN PERHOKALASTAJAT RY



Johtokunnan puolesta Pekka Lindblad

050-5567274

Johtokunnan jäsen, vesienhoitoasiat